

MIN SYN PÅ SKOLAN

skolministern:

Var hälsad frände!

Det var ett mycket bra beslut att låta skolan utredas av oss elever.

På vårt eget sätt, på tiden 2h och 30 min.

Det är därför du är min frände, trots att jag aldrig träffat dig, eller någon sin delat en åsikt med dig. Här är ett brev från mig till dig:

Jag började skolan när jag var sju år (det gjorde broligtvis du också). Skolan var ganska kul, tyckte

jag (precis som du, förhoppningsvis).

Vi ritade, lekte, lärde oss
ramsan "aj baj pink shit", och
"the muffin man". Min fröken
vägrade ge oss läxor, även fast
vi protesterade. Hon sa att hon
hade fått lära sig att vi skulle
hålla läxor först i 2an. Vi

Vi elever tyckte systemet var
dåligt. Vi elever tycker
fortfarande att systemet är
dåligt. ~~Lärarna~~ som hatar oss,
elever som tråkier oss. och
De ~~stolarna~~ som vi sitter på
just, ~~ändå~~ är inte sköna. De
är hårda och jag spanner
mig när jag sitter på dem!

Jag har ett motto:

Det är svårt att vinna,
men svårare att förlora.

Vet du varför jag
skriver så? Jo, det är för
att jag menar vartenda
ord jag har skrivit, menar
vartenda ord jag kommer
att skriva, men det känns
meningslöst ~~att~~ skriva. Jag
skulle kunna skriva mer
om lärare som heter oss,
mer om hur fel du har
i politiken eller om när
man ska få sina första
betyg.

Men det är här är bara

ett best, gort på order från
regering och riksdag, för
att kolla om jag skriver
kolla eller se om jag är så
dum att jag börjar en men.
mening med ordet men.

Det finns regler som jag
ska följa. Följer jag dem?

Har jag gjort mig någon ting?!

Har förbror staten lyckats
med sin uppfostran av den
goda samhällsmedborgaren,
den borgertliga syndikalisterna
ylva?

Ska jag avståja en sak sak?

Jag skriver inte mitt bästa
nu. Just nu är jag arg.

Arg för att jag inte fick
 välja det ämne jag själv
 vill skriva om i den genre
 som passar mig bäst! Det är
 bra att det görs bättre
 så att betygen blir någor-
 lunda räta, men sam-
 tidigt känns det så fel
 att när jag verkligen ska
 visa upp vad jag går för
 får jag inte göra det på
 mitt sätt, med det ämne
 som ligger mig närmast
 och i den genre jag kan
 bäst!

Över till vesentligheterna:
 Det största misstaget som

finns är att staten ska kontrollera hur bra lärarna är. Statens eleverna göra det helt eller delvis. Staten kan kontrollera hur mycket kunskap en person har, men staten kan inte kontrollera hur bra personen är som lärare. Det är fel att tro att en examen garanterar bra lärare.

En bra lärare är en person som lär en annan person något. Så att kunskapen fastnar i nyss nämnda persons huvud i minst 10 år. Det garanterar inte nödvändigtvis

en examen. Faktum är att det är dem lärarna som inte satte sin fot på lärarhögskolan som brukar vara dem bästare, men det ska erkännas: Både kalkonerna och stjärnorna bland lärare har gått lärarhögskolan. Inte bara kalkonerna.

En del "riktiga" lärare stannar kvar i läraryrket bara för att de inte kan något annat. Det är synd.

Sådana lärare har en förmåga att halvt bringa sina elever att lära sig saker,

istället för att inspirera
sina elever till att vilja
lära sig. någ

Fran förallt i i årskurserna
3 och 4 är det viktigt att
läraren inspirerar till
inlärning, eftersom att det
är då man slutar älska
skolan. Det gäller att få en
positiv bild av skolan. så
jag och alla andra. orkar
tala franska verb och
tyska glosor.

Vartför saknas det så
lite på Grynet i vårt land?
Nu när vi har buren att
ha Grynet i vårt land.

Da vet vem jag pratar om?

Grynet är den där

kaxiga 14 åringen på TV. Som har rosa byllyjolar, biara och äter grädde stup i levarben. Det är dock inte för grädden hon borde sattsas på (även fast det är bra att hon får barnningsgamningar att sluta barna). Nej det är för hennes mobbos skull.

TANK SJÄLV!

Har du något motto?

Hej då

/ Ylva

